

Side er man ikke blind for, at Indførelsen af Gymnastik for Pigerne vil medføre forøgede Udgifter for Kommunerne til de i saa Henseende fornødne Lærerkrafter — bortset fra, at Benyttelsen af Gymnastiksalen for enkelte Skolers Vedkommende allerede nu er saa stærk, at et nyt Lokale maa tilvejebringes. Ogsaa for Forældrene vil Gymnastikken for Pigerne medføre en forøget Udgift til Gymnastikdragter. For at nu alt billigt Hensyn kan tages i disse forskellige Retninger, har Ministeriet ved Forslaget udtrykkeligt forbeholdt sig at kunne udsætte Indførelsen af Pige-gymnastikken, hvor det skønnes, at Forholdene tale derfor, hvorved der formentlig haves tilstrækkelig Garanti for, at ingen Overbebyrdelse finder Sted.

Den foreslaaede Ændring angaaende Adgang til Optagelse af Skolebade paa Undervisningsplanen er i Overensstemmelse med et Forslag, som ved tredie Behandling af Skoleloven i Folketinget i Rigsdagssamlingen 1898—99 — altsaa kort før Lovens endelige Vedtagelse af Rigsdagen — blev stillet af 15 Medlemmer, og som i Realiteten blev modtaget med overvejende Sympati fra alle Sider, men som under Hensyn til, at den daværende Kultusminister nærede Frygt for, at Forslaget vilde kunne foraarsage Lovens Vanskeligheder under dens videre Behandling i Rigsdagen, blev taget tilbage af Forslagsstillerne. I dette Forslag var foruden Skolebade nævnt „Svømning“. Som det allerede den Gang blev paavist af Ministeren, er imidlertid Svømning allerede efter den før Lovens af 24. Marts 1899 gældende Lovgivning obligatorisk som Led i Gymnastikundervisningen (jfr. Anordningen af 29. Juli 1814 f. K. § 30 og f. L. § 23) og en Vedtagelse af det nævnte Forslag, der gjorde Optagelsen paa Undervisningsplanen betinget af forskellige Myndigheders Tilslutning, vilde derfor, hvad Svømningen angaar, virke i modsat Retning af den tilsigtede, derfor er Øvelser heri ikke medtaget i det foreliggende Forslag. Hvad dette i øvrigt angaar, maa Ministeriet ubetinget anse det for ønskeligt, at den stedlige Skolebestyrelse faar Adgang til, hvor Skolebade alt ere indførte, eller hvor Kommunalbestyrelsen er villig til at bringe de fornødne pekuniære Ofre til deres Indførelse, at paalægge alle Børn, der ikke ere forhindrede af Sygdom eller af andre lovlige Grunde, at deltage i Badningen. Selve denne er gennem den Renlighed, som den medfører, og som den navnlig vænner Børnene til, af saa stor hygiejnisk, ja, man tør vel tilføje,

af saa stor moralsk Betydning, at det er fuldt forsvarligt at gøre den uafhængig af Forældrenes tilfældige Forholdt befindende.

Den sidste Ændring i Skolelovens § 10, som det foreliggende Forslag indeholder, tilsigter at afskære mulig Uenighed mellem Kommunalbestyrelsen og skolesøgende Børns Forældre om, hvorvidt disse skulle regnes for fattige, og Børnene derfor have samtlige Læremidler paa Kommunens Regning. Spørgsmaal herom have gentagne Gange været forelagte Ministeriet og ere i Betragtning af, at man ikke har troet at kunne knytte en udtømmende Afgørelse af det paagældende Spørgsmaal til bestemte ydre Momenter — Modtagelsen af Fattighjælp, Fritagelse for Kommuneskat osv. — afgjort i den her foreslaaede Retning, hvorved man med den Rekurs til Skoledirektionen, der er indrømmet de paagældende, formentlig ogsaa rammer det rette. Naar man har foreslaaet den endelige Afgørelse lagt i Skoledirektionens Haand, uagtet den ikke som saadan repræsenterer noget særligt Kendskab til Befolkningens pekuniære Evner, skal hertil blot bemærkes, at man, hvis Spørgsmaalet kun havde drejet sig om Landkommunerne, ikke vilde have betænkt sig paa at foreslaa Spørgsmaallets endelige Afgørelse lagt i Amtsraadets Haand. I Overensstemmelse hermed maatte imidlertid saa nærmest Indenrigsministeriet paatage sig Afgørelsen for Købstædernes Vedkommende, hvad man af forskellige Grunde ikke har troet at burde foreslaa.

Til § 3 (Ændringer i Lovens § 17).

De to første Ændringer ere af ren redaktionel Natur og give ikke Anledning til nærmere Omtale.

Hvad derimod angaar den tredie Ændring, hvorved Aaremaalet for forudgaaende Lærervirksomhed nedsættes fra 4 Aar til 2 Aar, skal Ministeriet til Begrundelse heraf oplyse, at de siden Skolelovens Ikrafttræden paa dette Omraade gjorde Erfaringer have vist, at det ikke blot er unødvendigt at stille Kravet til forudgaaende Lærervirksomhed saa højt, men at denne Fordring endog i adskillige Tilfælde har voldt uheldige Forhalinge af ledige Lærere embeders Besættelse, idet Embederne i Henhold til Bestemmelsen i Lovens § 16, næstsidste Stykke, ofte have maattet opslaaes paa ny. Under alle Omstændigheder har den paagældende Fordring medført et stadigt Krav paa og en stadig Nødvendighed af Dispensationer, i et Omfang, som tilstrækkeligt viser Retsreglens Ufuldkommenhed.